

Зболіле серце лелеки, крик в німоті...

Талелека

Зболіле серце лелеки, крик в німоті,
Любила палко, ждала взаємності в житті.
Образа гостра, сльози гіркі, два тижні мук,
"Не люблю більше!" — шепотіли зболені уста.
Але в душі палала іскра ще жива,
Рука писала вісті: "Мене вже нема..."
Чекала відповіді, хоч краплинку жалю,
Та в серці його — пустка, байдужість без краю.
"Не люблю!" — лунало всюди, наче закляття,
Але брехня ховалась в кожному слові, браття.
Зустрівши з іншою, забилося серце враз,
Забула, як дихать, пролітаючи повз.
І жаль стиснув їй груди за ту незнайомку,
Бо знала біль зради, знала ту темну кому.
Зробить і їй боляче, поранить її крила,
Як колись її власні безжально він ранив.